

- Inclusion as a Factor for Socio-Economic Development]. *Ukrainskyi sotsium*, no. 3 (2019): 59-77.
DOI: <https://doi.org/10.15407/socium2019.03.059>
- "Finansova hramotnist obiznanist ta inkluziia v Ukraini : zvit pro doslidzhennia" [Financial Literacy Awareness and Inclusion in Ukraine: A Research Report]. November 2017. <https://old.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=83136332>
- "Finansova hramotnist, finansova inkluziia ta finansovyi dobrobut v Ukraini" [Financial Literacy, Financial Inclusion and Financial Well-being in Ukraine]. *Proekt US-AID «Transformatsiia finansovoho sektoru»*. June 2019. http://www.fst-ua.info/wp-content/uploads/2019/06/Financial-Literacy-Survey-Report_June2019_ua.pdf
- "Global Financial Inclusion and Consumer Protection (FICP) Survey". *World Bank*. 2017. <https://www.worldbank.org/en/topic/financialinclusion/brief/ficpsurvey>

- "Global Financial Inclusion and Consumer Protection Survey. 2017 Report". <https://old.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=83136331>
- Naumenkova, S. V., and Mishchenko, S. V. *Rynok finansovykh posluh* [Financial Services Market]. Kyiv: Znannia, 2010.
- Oftsiniyi sait Natsionalnoho banku Ukrainy. <https://bank.gov.ua/statistic/sector-financial/datasetsector-financial#1ms>
- Shapoval, Yu. I., and Yukhta, O. I. "Vymiriuvannia finansovoi inkluziit: perevahy ta obmezhenia isnuichykh pidkhodiv" [Measuring Financial Inclusion: Advantages and Limitations of Existing Approaches]. *Ukrainskyi sotsium*, no. 3 (2019): 78-91.
DOI: 10.15407/socium2019.03.078
- "The Global Findex Database 2017". <https://globalfindex.worldbank.org/>
- Thaler, R. H., and Sunstein, C. R. *Nudge: Improving Decisions About Health, Wealth, and Happiness*. New York: Penguin Books, 2009.

УДК 338.242
JEL: O22

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ФІНАНСОВОЇ СКЛАДОВОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛЮВИХ ПРОГРАМ В УКРАЇНІ

©2021 КАНОВА О. А.

УДК 338.242
JEL: O22

Канова О. А. Оцінка ефективності фінансової складової реалізації цільових програм в Україні

Мета даної статті полягає в дослідженні реалізації державних цільових програм в Україні за допомогою оцінки ефективності їх фінансової складової. Визначено важливі системні проблеми реалізації програмно-цільового методу планування в Україні. Проведено оцінку ефективності фінансової складової реалізації державних цільових програм в Україні в розрізі окремих джерел фінансування, а саме: коштів державного та місцевих бюджетів України, а також інших джерел (позабюджетні кошти, такі як внески учасників реалізації програм, гранти міжнародних організацій, кошти суб'єктів господарювання та фізичних осіб, зацікавлених у реалізації проєктів, благодійні та спонсорські внески, кредитні кошти тощо). Визначено заплановані обсяги фінансування досліджуваних програм і розраховано частки, які мають надходити з різних джерел. При цьому державні цільові програми розподілені за спрямованістю на економічні, соціальні та екологічні. Виявлено деякі закономірності фінансування цільових програм у контексті структури джерел фінансування та загальних обсягів інвестицій. Проведено дослідження фактичного залучення фінансових ресурсів до цільових програм у загальному вигляді та за різними джерелами фінансування (за рахунок коштів державного бюджету, місцевих бюджетів та інших джерел). Визначено відсотки виконання запланованих у цільових програмах завдань. Складові оцінки успішності реалізації державних цільових програм визначено шляхом розрахунку середнього значення відсотка виконання планових показників програми. Проведено оцінку ефективності використання фінансових ресурсів для реалізації цільових програм різної спрямованості. Наведено загальні плани та фактичні обсяги фінансування державних цільових програм в Україні. Перспективи подальших досліджень у даному напрямі полягають у визначенні дієвості залучення окремих джерел до фінансування цільових програм різної спрямованості.

Ключові слова: джерело фінансування, оцінка ефективності, програмно-цільове планування, фінансування, цільова програма.

DOI: <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2021-8-134-139>

Рис.: 1. **Табл.:** 1. **Бібл.:** 9.

Канова Олександра Андріївна – кандидат економічних наук, старший викладач кафедри менеджменту та бізнесу, Харківський національний економічний університет ім. С. Кузнеця (просп. Науки, 9а, Харків, 61166, Україна)

E-mail: oleksandra.kanova@hneu.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-0101-053X>

Researcher ID: <https://publons.com/researcher/1858955/oleksandra-kanova/>

UDC 338.242
JEL: O22

Kanova O. A. Assessing the Efficiency of the Financial Component of the Implementation of Targeted Programs in Ukraine

The article is aimed at studying the implementation of the State-based target programs in Ukraine by evaluating the efficiency of their financial component. Important systemic problems of implementation of the program-target planning method in Ukraine are identified. The efficiency of the financial component in the implementation of the State-based target programs in Ukraine is assessed in terms of certain sources of financing, namely: funds of the State and local budgets of Ukraine, as well as other sources (off-budget funds such as contributions of program participants, grants of international organizations, funds of business entities and individuals interested in the implementation of projects, charitable and sponsorship contributions, credit funds, etc.). The planned amounts of financing for the researched programs have been determined and the shares that should come from different sources are calculated. At this, the State-based target programs are allocated with focus on economic, social and environmental ones. Some regularities of financing of target programs in the context of the structure of sources of financing and total investments have been identified. A study of the actual involvement of financial resources in target programs in gen-

eral form and at different sources of financing (at the expense of the State budget, local budgets and other sources) is carried out. The percentage of the tasks scheduled in the target programs is determined. The components of the assessment of the success of implementation of the State-based target programs are determined by calculating the average percentage of the planned indicators of the program implementation. The efficiency of the use of financial resources for the implementation of target programs of various directedness is carried out. The general planned and actual amounts of financing of the State-based target programs in Ukraine are provided. Prospects for further research in this direction are to determine the effectiveness of attracting certain sources to the financing of targeted programs of various directedness.

Keywords: source of financing, performance assessment, program-targeted planning, financing, target program.

Fig.: 1. **Tabl.:** 1. **Bibl.:** 9.

Kanova Oleksandra A. – PhD (Economics), Senior Lecturer of the Department of Management and Business, Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics (9a Nauky Ave., Kharkiv, 61166, Ukraine)

E-mail: oleksandra.kanova@hneu.net

ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-0101-053X>

Researcher ID: <https://publons.com/researcher/1858955/oleksandra-kanova/>

В умовах економічної кризи, політичної нестабільності, макроекономічних дисбалансів, дефіциту бюджету все більшої актуальності набуває проблема ефективного використання ресурсів держави, які мають бути спрямовані на її розвиток. Питання раціонального розподілу бюджетних коштів, а також доцільного залучення приватних ресурсів до вирішення суспільно значущих проблем потребують формування дієвих інструментів реалізації державної політики.

Одним із таких інструментів є державні цільові програми, які покликані забезпечити розвиток пріоритетних напрямів державної та муніципальної політики, а також можуть сформулювати прямі зв'язки між розподіленими бюджетними коштами та залученими ресурсами з приватних джерел. Світова практика визначає успішність державних цільових програм у досягненні покладених на них завдань. Проте досвід реалізації таких програм в Україні є далеко не завжди позитивним. За результатами раніше проведених досліджень [4], серед основних проблем, пов'язаних з виконанням державних цільових програм, найбільш виділяються такі. Незважаючи на наявний потенціал, цільові програми часто виконують роль лише формального документа, який, хоч і визначає пріоритетні напрями роботи, проте не гарантує розв'язання існуючих проблем. Оцінка ефективності реалізації проектів має нерегулярний характер, що впливає на дієвість розробки та реалізації таких програм. Особливе значення мають фінансові аспекти реалізації програм. Реальні можливості залучення фінансових ресурсів при розробці програм майже не враховуються, що призводить до значного браку фінансування проектів і, відповідно, фактичного виконання запланованих завдань.

Вирішенню наведених проблем присвятили праці такі науковці, як Барановський О. І., Гетьман Є. М., Квас М. В., Кузнецова А. Я., Котіна Г. М., Кухарук-Левіс З. Р., Симоненко В. К., Скорик М. О., Степура М. М. та інші. Однак окремі аспекти, пов'язані з фінансуванням державних цільових програм, ще не вирішені.

Відповідно *метою* даної роботи є оцінка реалізації державних цільових програм в Україні в розрізі ефективності їх фінансової складової.

За даними Міністерства економіки України [7], у 2020 р. передбачалася реалізація 15 державних цільових програм, з яких 4 не отримали фінансування. У цілому залучено 78,9% від запланованих обсягів фінансування, що склало 111,9 млрд грн, з яких 76,9 млрд грн надійшло за рахунок коштів Державного бюджету України. Слід зазначити, що фінансування за рахунок коштів інших джерел перевищило передбачені в програмах обсяги на 25%. Найбільшу частку від фактично залучених коштів отримали програми, які мають економічну спрямованість (87,9% від загального фінансування). На наступному місці зі значним відривом ідуть соціальні програми (8,9%) та екологічні (3,1%). Виконання планових обсягів фінансування має подібну динаміку – найвищий відсоток виконання плану в економічних проектах (83,5%), у соціальних – 77,2%, а в екологічних цільових програм – 45,5%.

Одним із найважливіших системних недоліків реалізації програмно-цільового методу в Україні є брак контрольованості залучення фінансових коштів до програм і проблеми, пов'язані з оцінкою виконання програм. Так, Котіна Г. М., Степура М. М. і Гиренко Х. В. [6] зазначають, що відсоток виконання планових обсягів фінансування програм за рахунок бюджетних коштів знаходиться в діапазоні від 82% до 94%. При цьому проводиться лише внутрішній аудит використання коштів, що надходять на фінансування програм. Така недостатність підзвітності, на думку Сафонової Л. Д. і Степанюк Н. І. [8], призводить до нецільового використання коштів і недовиконання планових показників бюджетних видатків. Також виділяються такі негативні явища, як затримка в часі перерахування коштів з окремих джерел і надходження ресурсів не в повному розмірі та непропорційно. За даними дослідження Сафонової Л. Д. і Степанюк Н. І. [8], більш третини коштів надходять в останній квартал року, що значно негативно впливає на результати реалізації проектів.

Татарин Н. Б. і Негода І. І. [9] також акцентує увагу на проблемах реалізації програмно-цільового методу планування, пов'язаних з недосконалістю механізмів оцінки ефективності проектів і неузгодже-

ністю бюджетних можливостей і планових обсягів фінансування програм. Квак М. В. [5] наполягає на необхідності оптимізації джерел фінансування програм. Саме це може дати поштовх до зростання ефективності їх реалізації.

Тому оцінку фінансової складової реалізації державних цільових програм в Україні доречно проводити в розрізі окремих джерел фінансування програм. До основних джерел фінансування державних цільових програм належать:

- ✦ кошти Державного бюджету України;
- ✦ кошти місцевих бюджетів;
- ✦ інші джерела фінансування [2].

Останнє джерело включає позабюджетні кошти, такі як внески учасників реалізації програм, гранти міжнародних організацій, кошти суб'єктів господарювання та фізичних осіб, зацікавлених у реалізації проектів, благодійні та спонсорські внески, кредитні кошти тощо.

Емпіричною базою дослідження стали 35 державних цільових програм, які виконувалися на території України в період з 2003 р. по 2023 р. Загалом було опрацьовано 67 документів [3], що містять концепції та проекти даних цільових програм, а також інформацію про хід їх реалізації, оприлюднену на момент проведення дослідження. Обрані програми були розподілені за спрямованістю на економічні, екологічні та соціальні відповідно до заявленої в проекті мети. Так, за наведений період серед досліджуваних державних цільових програм 20 мають соціальну спрямованість, 11 – економічну та 4 – екологічну спрямованість.

Оцінка фінансового аспекту реалізації державних цільових програм базується на дослідженні передбачених обсягів фінансування програм і визначенні часток фінансування, що мають надходити з окремих джерел. Результати цього дослідження свідчать про таке.

У всіх досліджуваних державних цільових програмах передбачене фінансування за рахунок державного бюджету, причому 14% програм фінансуються виключно за рахунок державного бюджету. Ще 34% програм фінансуються лише з двох джерел: 9% програм не отримують фінансування з інших джерел; 25% – з місцевих бюджетів. У 40% цільових програм з досліджуваних не передбачено фінансування з коштів місцевих бюджетів, а у 23% цільових програм з досліджуваних не передбачено фінансування з коштів, що надходять з інших джерел. Взагалі, за рахунків коштів державного бюджету передбачено фінансування від 2% до 100% вартості проектів, що в середньому становить 55,8%. Фінансування за рахунок даного джерела цільових програм, що мають соціальну спрямованість, становить в середньому 58,4%, економічну спрямованість – 47,6%, екологічну спрямованість – 65,5%. За рахунків коштів місцевих бюджетів передбачено фінансування від 0% до 94%

вартості проектів, що в середньому становить 15,5%. Фінансування за рахунок даного джерела цільових програм, що мають соціальну спрямованість, становить у середньому 20,6%, економічну спрямованість – 10,0%, екологічну спрямованість – 6,3%. За рахунків коштів, що надходять з інших джерел, передбачено фінансування від 0% до 96% вартості проектів, що в середньому становить 28,8%. Фінансування за рахунок даного джерела цільових програм, що мають соціальну спрямованість, становить у середньому 21,1%, економічну спрямованість – 42,4%, екологічну спрямованість – 28,3%. Так, у контексті структури джерел фінансування державних цільових програм, кошти місцевих бюджетів у середньому займають найменшу частку в структурі фінансування програм, а кошти державного бюджету – найбільшу.

Водночас, якщо розглядати загальні обсяги фінансування, передбачені досліджуваними державними цільовими програмами, то найбільша частка коштів припадає на рахунок інших джерел (684754485,5 тис. грн, або 60% від загального фонду фінансування всіх досліджуваних цільових програм), на наступному місці – кошти, що мають надходити з державного бюджету (399272678 тис. грн, або 35% від загального фонду фінансування всіх досліджуваних цільових програм), і на останньому місці – кошти, що мають надходити з місцевих бюджетів (56704531 тис. грн, або 5% від загального фонду фінансування всіх досліджуваних цільових програм).

Для оцінки успішності реалізації державних цільових програм з позиції фінансового аспекту доцільно дослідити фактичне залучення передбачених у програмі фінансових ресурсів (у загальному вигляді та за різними джерелами фінансування), а також виконання запланованих в програмах завдань. Через специфіку фактичного залучення фінансових ресурсів, а також через особливості звітної інформації щодо виконання державних цільових програм, складові оцінки успішності реалізації державних цільових програм було визначено шляхом розрахунку середнього значення відсотка виконання планових показників програми.

Вивчення звітної інформації, наданої державними замовниками цільових програм і розміщеної на їх офіційних вебсайтах, дозволило визначити рівень виконання планових показників досліджуваних цільових програм. Так, за 19 досліджуваними цільовими програмами, що становить 54% від досліджуваних програм, наявних звітних даних достатньо для здійснення подальшого аналізу щодо залучення фінансових ресурсів та за 18 досліджуваними цільовими програмами, що становить 51% від досліджуваних програм, – достатньо для здійснення подальшого аналізу щодо виконання планових завдань програми. Подальші висновки зроблені на основі наявних даних досліджуваних державних цільових програм.

Узагальнені результати наведено в *табл. 1*.

Узагальнені результати оцінки успішності залучення фінансування державних цільових програм

Державні цільові програми за спрямованістю		Відсоток виконання планових обсягів фінансування за джерелами				Відсоток виконання запланованих завдань
		Залучено коштів з державного бюджету	Залучено коштів з місцевих бюджетів	Залучено коштів з інших джерел	Загалом фінансування	
Економічні програми	середнє	0,286	71,584	0,619	0,396	0,336
	мінімальне	0,000	0,000	0,037	0,006	0,034
	максимальне	0,953	357,143	2,689	1,672	0,745
Соціальні програми	середнє	0,283	0,972	0,289	0,254	0,511
	мінімальне	0,005	0,000	0,000	0,003	0,206
	максимальне	0,441	3,557	0,866	0,581	1,080
Екологічні програми	середнє	0,327	0,340	0,312	0,346	0,296
	мінімальне	0,057	0,064	0,028	0,147	0,033
	максимальне	0,752	0,615	0,497	0,654	0,875
Загалом	середнє	0,295	32,954	0,460	0,340	0,395
	мінімальне	0,000	0,000	0,000	0,003	0,033
	максимальне	0,953	357,143	2,689	1,672	1,080

Результати дослідження рівня залучення передбаченого програмою фінансування дозволили зробити такі висновки. Отримана вибірка є неоднорідною, про що свідчить значення коефіцієнта варіації 1,13, характерне для сильно варіативної вибірки.

Вибірка є правосторонньою, на що вказує коефіцієнт асиметрії 2,53, та високовершинною, на що вказує коефіцієнт ексцесу 7,96. За більшістю програм спостерігається значне недовиконання прогнозних обсягів фінансування: найнижчий відсоток фактичного залучення фінансових ресурсів становить 3% (спостерігається за програмою, яка має соціальну спрямованість), лише за однією з цільових програм спостерігається перевиконання залучення фінансових ресурсів, передбачених в прогнозі, – 167,2% фактичного залучення фінансових ресурсів (програма, яка має економічну спрямованість), що є найвищим виявленим відсотком залучення фінансових ресурсів. У середньому, залучено 34% обсягів фінансування за програмами (медіана дорівнює 27,5%, мода дорівнює 27,8%). При цьому, за програмами, які мають соціальну спрямованість, у середньому залучено 25,4%, що є нижчим за загальний рівень, а за програмами, які мають економічну та екологічну спрямованість, середній рівень залучення фінансування трохи перевищує загальний рівень – 39,6% і 34,6% відповідно.

Таким чином, незважаючи на те, що за середніми обсягами залученого фінансування соціально спрямовані програми є на останньому місці, фактичне виконання завдань за ними є в середньому найкращим. Загалом, серед досліджуваних цільових програм не спостерігається суттєвого прямого зв'язку

між фактичним виконанням запланованих завдань і залученими обсягами передбаченого фінансування (кореляція між ним становить 0,12).

Що стосується фактичного залучення фінансових ресурсів у розрізі джерел фінансування, то за трьома цільовими програмами з тих, за якими наявної звітної інформації вистачає для загальних висновків щодо залучення фінансових ресурсів, наведено недостатньо даних щодо конкретних джерел залучених фінансових ресурсів. За іншими ж програмами можна зробити такі висновки. Усі ці цільові програми мають бути фінансовані за рахунок коштів державного бюджету тією чи іншою мірою. Проте фактично програми майже не отримувала фінансування з цього джерела: 0% спостерігається за програмою, яка має економічну спрямованість, що є найнижчим значенням; 95,3% – за програмою, яка також є економічно спрямованою, що є найвищим рівнем фактичного залучення фінансових ресурсів з даного джерела. Так, за всіма цими програмами спостерігається недовиконання передбачених обсягів фінансування за рахунок коштів державного бюджету. Середній відсоток залучення фінансових ресурсів з даного джерела за програмами становить 29,5%, при цьому медіана дорівнює 28,1%, мода – 0,5%. Вищим за середнє за вибіркою є середнє значення за програмами, які мають екологічну спрямованість, трохи нижчим за середнє за вибіркою – за програмами, які мають економічну та соціальну спрямованість (28,6% та 28,3% відповідно). Вибірка є правосторонньою (коефіцієнт асиметрії дорівнює 0,96) і високовершинною (коефіцієнт ексцесу дорівнює 0,16).

З досліджених державних цільових програм у п'яти не передбачено залучення фінансових ресурсів з місцевих бюджетів. Отримані дані щодо залучення фінансових ресурсів на фінансування програмних заходів за рахунок коштів місцевих бюджетів є сильно варіативними (коефіцієнт варіації становить 3,26). Це обумовлено, передусім, тим, що за двома програмами з досліджуваних були значно перевищені фактичні обсяги коштів, залучених за рахунок місцевих бюджетів – 355,7% і 35714,3%. Слід зазначити, що перевищення залучених фінансових ресурсів з даного джерела не супроводжується одночасним перевищенням загального обсягу фінансування програм. Інші ж програми, за якими передбачено фінансування за рахунок коштів місцевих бюджетів, були недофінансовані. За двома програмами не було отримано жодного фінансування з цього джерела. У середньому було залучено 3295% фінансових ресурсів за рахунок місцевих бюджетів, причому медіана становить 27,8%, мода – 0%. Завдяки тому, що цільова програма, за якою обсяги фінансування досягли критично високого рівня, має економічну спрямованість, середній рівень фактичного залучення фінансів з місцевих бюджетів для програм економічної спрямованості склав 7158,4%. Інша програма, за якою спостерігалось перевиконання фактичних обсягів фінансування, має соціальну спрямованість, завдяки чому програма цієї спрямованості в середньому отримали 97,2% фактичного залучення фінансових ресурсів від передбачених програмами. Найнижчий рівень виконання даного показника спостерігається за програмами екологічної спрямованості – 34% від прогнозу. В цілому отримана вибірка є правосторонньою (коефіцієнт асиметрії дорівнює 3,32) і високовершинною (коефіцієнт ексцесу дорівнює 11,0).

За чотирима цільовими програмами з наведених не передбачено фінансування з інших джерел. Отримані дані щодо фактично залучених коштів за рахунок інших джерел фінансування також є високоваріативними (коефіцієнт варіації дорівнює 1,64), хоча і не так сильно, як у попередньому випадку. В цілому більшість програм, які відповідно до прогнозу мали отримувати фінансування з інших джерел, також були недофінансовані, дві програми не отримали жодного фінансування з цього джерела. Проте за однією програмою було відзначено перевиконання прогнозних обсягів залучених фінансових ресурсів – 268,9% у середньому від передбаченого в програмі, завдяки чому загальні обсяги фінансування програми також були перевиконані (167,2% у середньому). Середні обсяги виконання фінансування за рахунок коштів місцевих бюджетів становлять 45,97% (медіана дорівнює 16,8%, мода – 0%). Вибірка є правосторонньою (коефіцієнт асиметрії дорівнює 2,75) і високовершинною (коефіцієнт ексцесу дорівнює 8,25).

Таким чином, виконання поставлених у програмах завдань і залучення прогнозних обсягів фінансу-

вання є дуже неритмічним і складно прогнозованим. Виконання запланованих показників носить скоріш винятковий характер, що значно ускладнює досягнення поставлених у програмах цілей та отримання бажаних результатів.

Загалом, залучення передбачених у програмах коштів є неефективним. Відповідно до наявних статистичних даних, у 2007–2018 рр. максимальний відсоток виконання планових обсягів фінансування становив 47,7% (у 2011 р.). А середнє значення виконання планів із залучення фінансових коштів становило 27,5%. Дані щодо планових і фактичних рівнів залучення фінансових ресурсів до державних цільових програм в Україні наведено на *рис. 1*.

Таким чином, у переважній більшості випадків державні цільові програми не отримують достатнього фінансування (частка програм не фінансується взагалі, інші – отримують обсяги фінансування значно менші від передбачених у проекті). Чіткої залежності між розмірами передбаченого фінансування та виконанням планових обсягів фінансування не визначено (коефіцієнт кореляції складає 0,22, що свідчить про слабкий позитивний зв'язок). Коливання ж відсотка виконання плану з фінансування програм є досить нестабільним. Також можна побачити, що планові обсяги фінансування мають тенденцію до зниження, тобто з роками на фінансування державних цільових програм закладається менше коштів.

ВИСНОВКИ

Надходження фінансових ресурсів на виконання цільових програм в Україні носить непостійний і неритмічний характер, через що його складно прогнозувати. При цьому фактичне надходження коштів не завжди має прямий вплив на ефективність реалізації проектів. Більше того, виконання запланованих завдань є скоріш винятком, через що досягнення поставлених цілей та отримання бажаних результатів програм є складним.

Використання різних джерел для фінансування цільових програм чинить різний вплив на ефективність реалізації проектів. Крім того, залучення різних груп інвесторів до програм різної спрямованості може мати зовсім різний результат. Це вказує на перспективи подальших досліджень стосовно дієвості окремих джерел фінансування при реалізації різних за спрямованістю проектів. ■

ЛІТЕРАТУРА

1. Державні цільові програми // Офіційний сайт Міністерства економіки України. URL: <https://me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=DerzhavniTsiloviProgrami>
2. Закон України «Про державні цільові програми» від 18.03.2004 р. № 1621-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1621-15#Text>

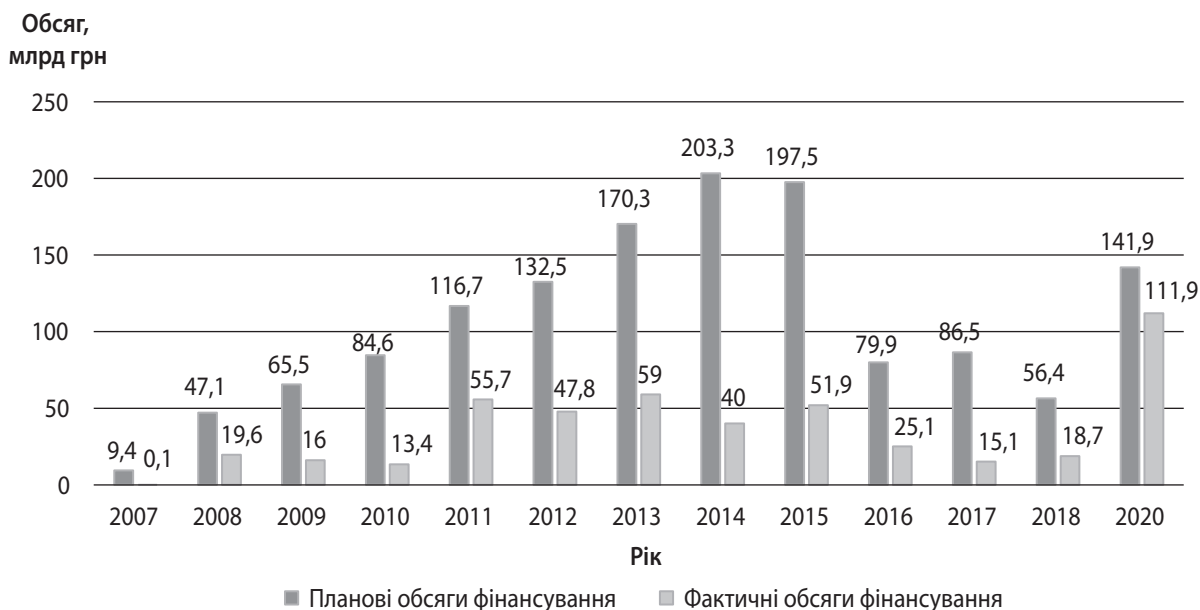

Рис. 1. Планові та фактичні обсяги фінансування державних цільових програм в Україні

Джерело: складено за даними Міністерства економіки України [1].

3. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>
4. Канова О. А. Проблемні питання реалізації програм розвитку економіки України. *Причорноморські економічні студії*. 2018. Вип. 28-1. С. 82–87. URL: http://bses.in.ua/journals/2018/28_1_2018/19.pdf
5. Квак М. В. Державні цільові програми – основа реалізації політики сталого розвитку в Україні. *Економічний аналіз*. 2017. Т. 27. № 1. С. 43–48.
6. Котіна Г. М., Степура М. М., Гиренко Х. В. Програмно-цільове бюджетування та ефективність бюджетних програм в Україні: проблеми та протиріччя в імplementації. *Ефективна економіка*. 2020. № 7. DOI: 10.32702/2307-2105-2020.7.63
7. Офіційний сайт Міністерства економіки України. URL: <http://www.me.gov.ua>
8. Сафонова Л. Д., Степанюк Н. І. Ризики бюджетного фінансування в Україні: чинники та шляхи мінімізації. *Світ фінансів*. 2017. Вип. 1. С. 82–90. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/22873/1/Сафонова%20Л..pdf>
9. Татарин Н. Б., Негода І. І. Бюджетування в Україні: становлення та перспективи розвитку. *Інфраструктура ринку*. 2018. Вип. 24. С. 373–379. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/24_2018_ukr/65.pdf

REFERENCES

- “Derzhavni tsilyovi prohramy” [State Target Programs]. Ofitsiyni sait Ministerstva ekonomiky Ukrainy. <https://me.gov.ua/Documents/List?lang=uk-UA&tag=DerzhavniTsilyoviProgrami>
- Kanova, O. A. “Problemni pytannia realizatsii prohram rozvytku ekonomiky Ukrainy” [Issues of the Economic Development Programs Implementation of Ukraine]. *Prychornomorski ekonomichni studii*, is. 28-1 (2018): 82-87. http://bses.in.ua/journals/2018/28_1_2018/19.pdf
- Kotina, H. M., Stepura, M. M., and Hyrenko, Kh. V. “Prohramno-tsilyove biudzhetuвання ta efektyvnist biudzhetu-

- nykh prohram v Ukraini: problemy ta protyrichchia v implementatsii” [Performance-Based Budgeting and the Effectiveness of Budget Programmes in Ukraine: Problems and Contradictions in Implementation]. *Efektivna ekonomika*, no. 7 (2020). DOI: 10.32702/2307-2105-2020.7.63
- Kvak, M. V. “Derzhavni tsilyovi prohramy - osnova realizatsii polityky staloho rozvytku v Ukraini” [State Targeted Programs as the Basis for Sustainable Development Policy Implementation in Ukraine]. *Ekonomichnyi analiz*, vol. 27, no. 1 (2017): 43-48.
- [Legal Act of Ukraine] (2004). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1621-15#Text>
- Ofitsiyni sait Ministerstva ekonomiky Ukrainy. <http://www.me.gov.ua>
- Safonova, L. D., and Stepaniuk, N. I. “Ryzyky biudzhethonoho finansuvannia v Ukraini: chynnyky ta shliakhy minimizatsii” [Risks of Budget Financing in Ukraine: Factors and Ways of Minimization]. *Svit finansiv*, is. 1 (2017): 82-90. <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/22873/1/Сафонова%20Л..pdf>
- Tataryn, N. B., and Nehoda, I. I. “Biudzhetuвання v Ukraini: stanovlennia ta perspektyvy rozvytku” [Budgeting in Ukraine: Establishment and Prospects for Development]. *Infrastruktura rynku*, is. 24 (2018): 373-379. http://www.market-infr.od.ua/journals/2018/24_2018_ukr/65.pdf
- “Zakonodavstvo Ukrainy” [Legislation of Ukraine]. <https://zakon.rada.gov.ua>